

TURNUL VEGHETOR

Vestirea Prezenței Lui Christos

STÂNCA VÂRSTELOR
Alt fundament nime nu
poate pune.
O RESCUMPARARE
PENTRU TOT!

"Păzitorule, Cât Mai Este Din Noapte?
Iacă sosește dimineata, dar întunecoasă ca
noaptea! Isaia 21:11,12.

D. CHR. 1920 — D. A. 6048

VOL. 3. 15 IULIE 1920. No. 7.

CONTINUTUL

Isus Viata si lumina oamenilor	99
Dumnezeu semnifică puternic	99
Logos onorat foarte de Părintele	100
Viata a fost lumina oamenilor	101
El a fost lumina cea adevărată	101
Iudeii n'au fost fiii lui Dumnezeu	102
Noi văzurăm mărirea lui	102
Acum Domnul e Spirit	102
Organizația Creaturii Nouă	103
Continuare cu studii în Scripturi Vol. 6. Cap. 1.	103
Creatura Nouă nominală și reală	104
Cei doi sprezece Apostoli a Mielului	108
Înșarținarea Apostolilor	109
Inspirațiunea Apostolilor	111
"Pe această piatră voi zidi Biserica Mea"	112

Pe pământ strimțorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (masele de popoare neliniștite, nemulțumite) de sgarăduirea valurilor; aia că bameții sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societăți); căci puterile cerurilor (ecclesiaticismul, religiunile) vor fi aguduite astfel voi când veți vedea acestea, ridicați capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.— Marcu 13:29; Luca 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LUI

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori instrument in sistemul instructiei scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturii". El e cu totul si...exclusiv devotat la lamurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai s'arveste ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (nedeslușească puncturile și subiectele până aci dificultuoase și conflicte, ușorând calea cercătorilor de Biblie la armoniere Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărarea prin sângele, prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un locuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6) Clădind în sus pe acest fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Cori. 3:11-15. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvântului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce e împărțirea Misteriului care ...a fost ascuns în Dumnezeu.... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință!"—Care în alte Vârste n'au fost făcute cunoscut fiilor oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinței sale, potrivit găsirei Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor cuvenite, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul"—Efes. 3:5-9, 10. 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, sectele și crezurile omenesti, pe când să sârguește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvântare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e expresată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoită credință promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e ținut ca și o încredere a fi întrebuit numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvântările lui Cuvântul Divin infalibil care referențe sunt continuu făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVATA

Că biserica e "Templul Viului Dumnezeu"—mai ales "Maestria Sa", că construcția ei a fost în progres dealungul Vârstei Evangheliei—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasă Peatră Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla intrarea la El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes 2:20. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progesează; și când ultima a acestor "pietre vii" "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măestru le va aduce laolaltă în Învierea Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om" "O Rescumpărare pentru toți"—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "vedea așa precum El este." și "părtași de matura divină," și împărțitor la gloria Lui ca împreună-moștenitorii Lui—1 Ioan 3:2 Ioan 17:24 Rom 8:17 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvântările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de împărăția lui Christos Milenială—Restatornicirea a toate ce au fost pierdute în Adam, la toți viitorii și ascultătorii, în mâinile gloriificatului Rescumpărător și gloriificata Sa Biserică—pe când toți necupușii și stricații dimpreună cu toți făcătorii de rele pentru etern distruși —Fapte 3:19-23.

TURNUL VECHETOR

(The Watch Tower)

PUBLICAT LUNAR DE

ASOCIATIUNEA STUDENTILOR BIBLII ROMANI

la

924 Seminoles Street, — Detroit, Mich. U. S. A.

(Adresați totdeauna ne numele Jurnalului)

THIS JOURNAL IS PUBLISHED UNDER THE SUPERVISION OF AN EDITORIAL COMMITTEE, AT LEAST THREE OF WHOM HAVE READ AND APPROVED AS TRUTH EACH AND EVERY APPARING IN THESE COLUMNS. THE NAMES OF THE EDITORIAL COMMITTEE: J. F. RUTHERFORD, W. E. VAN AMBURGH, F. H. ROBINSON, GEO. H. FISHER, W. E. PAGE.

COMITETUL EDITORIAL:

Acest Jurnal e publicat sub supravegherea unui comitet editorial, din care trei, cel puțin, au citit și aprobat ca adevăr toate și fiecare articol ce apare în coloanele lui. Numele Comitetului este: J. F. RUTHERFORD, W. E. VAN AMBURGH, F. H. ROBINSON, G. H. FISHER, W. E. PAGE.

Abonamentul înainte, \$1.00 pe an; afară din Statele Unite \$2.00.

INTREBARI LA VOLUMUL I.

Cărțile de întrebări pentru studierea Volumului I are se fie foarte încurând gata, acei cari voesc pot ordina după ea. Prețul 20c.

ATENȚIUNE

Toți abonamenții sunt rugați a observa pe adresa lor, pe fașa foiei când să împlinescă timpul lor. Si sunt rugați a-și reînnoi abonamentul, sau să reînscuzeze că voesc continuarea trimiterii mai departe, sau nu.

"SEMNELE TIMPULUI" Profetia Domnului din Matei și explicată. E o descriere potrivit timpul prezent.

O MÂNĂ DE AJUTOR PENTRU STUDENȚII (CERCĂTORII) BIBLIEI.

Planul Vârștelor, care explică toate vârștele timpului din trecut prezent și viitor; și mai ales de ce a permis Dumnezeu Râul în lume peste 6,000 de ani și rămănea-va tot deauna oga, sau că cu venirea Împărăției lui Dumnezeu după care ne rugăm: "Vie Împărăția Ta, și facăse voia Ta, precum să face în ceri așa și pe pământ," care va schimba și înălțura Râul pentru Etern? Aceasta e o carte, care de Studenții Bibliei e numită "Cheea Scripturii" prin care să poate ajunge numai la o deplină cunoștință despre Adevăr. Legată în pânză fină și aurită, coastă numai. 75c.

Cortul Intrunirei legat simplu 25c.
Măna o carte care cuprinde un text din Scripturi în fiecare zi 25 și 50c.

Cântarea cântărilor un exemplar de 16 pagini explică cele 8 capitole scrise de Solomon coastă 19c.

Care este Evanghelia Adevărată? Ce zice Scripturile despre Iad? Parabola cu bogatul și săracul Lazar. Parabola Oilor și a Caprelor. Pedepșa Vecinică Lacul Focului și puicioasă. Deavolul! Fearsa și Profetul Mincinos chinuți. Nelegătii înturnați în Iad. Explicarea completă despre "Iad" "ghehena" "abis" "tartar" și etc. coastă numai. 10c.
Ce este sufletul? O explicare studiată la lumina Sfintei Scriptură 19c.

Testamenturi legate în pânză hârtie grosă, cu Psalmi 30c.
Testamenturi legate în piele fină, cu Psalmi, 50c.
Biblie No. 15, legată în piele foarte fină cu referențe și mape. \$1.19c.

Biblie No. 16, legată în piele fină cu referențe și mape \$2.55c.
No. 17, legată deosemena în piele dar mai simplă, \$2.05c.
Biblie No. 18, legată în pânză cu pereți și hârtie grosă \$1.45c.

Toate bibliile sunt 7x5 1/2 în quadrat cu mape și referențe egale

Deosemena trimitte o cartă postală pentru literatură gratis, si vei primi următoarele: "Unde sunt Mortii? "TA harul în Rai" "Lumea în Foc." "De ce fac Națiunile Reshoi?" "Căderea Babilonului"

TURNUL VEGHETOR

și Vestirea Prezenței Lui Christos

Vol. III.

15 Iulie, 1920

No. 7.

ISUS VIATA SI LUMINA OAMENILOR

— IOAN 1:1-14. —

UN STUDIU PE SCURT A INTREGULUI PLAN DIVIN AL VÂRSTELOR—TOATE SUNT DE LA PĂRINTELE PRIN FIUL—LUMINA LUMINEAZĂ ÎNCA ÎN ÎNTUNERIC—CHIAR NICI ACUMA ÎNTUNERICUL NU O CUPRINDE — CUVÂNTUL FĂCUT CARNE — PENTRU UN TIMP NUMAI — ACUM ERA CU PĂRINTELE — ACOLO UNDE E DEPLINA BUCURIE.

"In El a fost viață; și viață era Lumina oamenilor." Vers 4.

INTINZÂNDU-NE departe înapoi, mai înainte de creerea pământului cum e amintit în I Moisi, până în jos în viitor, la descăvârșirea complicită a Planului Divin la încheierea Vârstei Mileniară, lecțiunea noastră e o privire pe scurt a întregului Plan a lui D-zeu într'o formă de tot ușor de cuprins, larg destul, afund destul de a îngrijii pentru cugete întregi la o mulțime de lecțiuni. Considerându-l un întreg, de aceea noi ne putem atinge numai pe scurt astă dată de deosebitele sale puncte.

Versul 1: "La început" aceleași cuvinte ne introduc pe noi la Scriptură ca și descrierea creerii pământului în cartea întâi a Scripturii. Însă în Studiu de aici, referență e făcută la un început de creere a planetei pământului. La început descris în Moisi, Domnul ne spune că "Stele de dimineață cântau în cor, și toți fiii lui D-zeu aruncau strigăte de bucurie" (Iov 38:7.) Acolo a fost pe acel timp ființe îngerești, "Fii lui D-zeu" cari s'au bucurat mai departe la această manifestare a puterii Divine în creerea lumii. Dar a trebuit ca să fie un început la acestea, mult mai înainte; și la acest început să referă lecțiunea noastră — un început înainte de ce îngerii au fost creați.

Acest început nu a fost începutul existenței ființei Divine — Iehova; pentru că cu privire la Părintele Ceresc, Iehova Dumnezeu Atotputernicul, noi avem declarația clară și deosebită că din "Etern în etern El este Dumnezeu" — El n'au avut început (Psalm 90:2; 106:48.) Deci începutul în versul amintit nu se referă nici la om nici la îngerii dar nici la Părintele Ceresc, ci la "începutul Creațiunii lui Dumnezeu" (Apocalips 3/4) — un nume sau un rang dat Unicului Născut al Părintelui, Unul care mai târziu a venit Rescumpărătorul nostru și Domnul Izus Christos. (Colos. 1:15.) Cu toate aceste cugete în minte, toate sunt clare.

Acest unul original sau Inceputul Creațiunii lui Dumnezeu e referat la El în versul întâi numit Cuvântul lui Dumnezeu — Logos. Istoria ne informează că în timpurile vechi obiceiul a fost a respecta persoana regelui prestată și de a nu fi văzută de poporul comun de cât numai la ocazii speciale; și atunci numai când anumite legi și edicturi au fost să fie anunțate, obiceiul a fost pentru un rege să fie ascuns sau astupat după o pânză din privirea mulțimei adunată, pe când înaintea pânzei a stat o persoană care s'a bucurat de încrederea regelui, și care prin aceea a devenit reprezentantul său. Această persoană a fost numită cuvântul regelui, pentru că el a vorbit într'o voce sunătoare regulamentele și edițiile regelui, care a comunicat cu el în sunet lin de dinapoia pânzei. Această ilustrație ne dă nouă o explicație și o îndreptare la întrebuintarea expresiunii *cuvântul* ca și una din titulele Fiului lui D-zeu Isus, și propune ceea ce Scripturile mult declară — că toate afacerile Părintelui cu toate celelalte creațiuni ale Sale sunt făcute indirect prin Fiul, Vorbitorul Său, Reprezentantul Său. — Colos. 1:16-18.

DUMNEZEU SEMNIFICĂ PUTERNIC

La început ne spune Evanghelistul Ioan, că Cuvântul a fost Dumnezeu. Aici de tot clar și frumos vedem unirea aproape, care a existat foarte departe înapoi între Atotputernicul Dumnezeu și Unicul Său Fiu în care au fost centrate toate scopurile și hotărârile Divine și prin care Iehova Dumnezeu i'a plăcut să decoreze fiecare trăsătură a puterii și gloriei Divine.

Multă confuzie predomină în mintea multora, cettind ei aceste versuri ei să confuză, și vin la o încheiere că Cuvântul lui Dumnezeu e a treia parte din Dumnezeu, pentru că să zice că "Dumnezeu era Cuvântul." Dar aceasta lipsește ca să vadă că cuvântul Dumnezeu semnifică unul "puternic"; și în Scripturi e întrebuintat nu numai cu privire la Părintele, dar de asemenea și cu

privire la Fiul. Intr'un loc e intrebuintat cu referență la cei 70 de bătrâni a lui Israel pe care Moisi i'a ales și denumit, care ebrecește să zice *elohim*, "puternici" Psalm 86:8; 2 Moisi 7:1.) Tot asemenea în Psalmul 82:6 cuvântul *elohim* e intrebuintat la învingătorii Vărsatei Evangheliei, notează declarația lui Apostol Pavel. 1 Cor. 8:5. Declarația Evanghelistului Ioan e de tot clară și ușor de înțeles. Să o cetim din nou "La început era Cuvântul (Logos) și cuvântul (Logos) era la Dumnezeu (la Iehova Părintele), și Dumnezeu (Puternicul) era cuvântul (Logos). Acesta (Logos, Isus) în început la Dumnezeu (Iehova)." Fi-ar fi fost a treia parte din Dumnezeu, nici un început nu ar fi posibil a aminti. Dar după cum Profetul declară (Prov. 8:20.) "Iehova m'a zidit (creat) la începutul căilor Sale." Sau în alte cuvinte într'un timp foarte inapoi Iehova a existat singur în universul Său. Si la începutul creaturilor sale Logos a fost cel din tăi creat. Si aceasta e întărit nu mai de Apostoli; dar Domnul însuși mărturisește: "Eu sunt cei din tăi și cei de pe urmă," și eară "Începutul făpturei lui Dumnezeu." — Apocalips 1:1; 2:8; 3:14.

Cugetul din versul 1 din Studiul nostru, deci e că Unicul Unul născut al Părintelui, Începutul creaturii lui Dumnezeu a fost creat pe o planetă foarte înaltă și nobilă de existență, inestrat cu mărețe calități, așa că în fapt El a fost un Dumnezeu — nu Iehova, totuș nu Părintele, ci Fiul celui pre înalt. Apostol Pavel clar ne descrie acestea zicând, "Dar noi (creștinii) avem un singur Dumnezeu. Părintele din care sunt toate, "și după aceea zice și un singur Domn Isus Christos prin care sunt toate, și prin tr'ănsul. — 1 Corint. 8:6.

Versul 2 din Studiul nostru re-înnoiește și astfel întărește compunerea că Cuvântul, care a fost un Dumnezeu a fost la început — mai înainte de creerea altora — cu Dumnezeu cu Iehova. Dacă cineva a fost în primejdie de a înțelege greș declarația versului 1 că Cuvântul a fost un Dumnezeu, dacă cine va e în primejdie de a cugeta că această declarație semnifică că Cuvântul a fost Dumnezeu, Iehova, al doilea vers ar arăta greșala prin arătând că cuvântul ca și un Dumnezeu a fost cu Dumnezeu, cu Iehova, și prin urmare ei au fost doi, și nu "UNUL" în psoană," care e cu neputință și neînțelept.

LOGOS ONORAT FOARTE DE CĂTRĂ PĂRINTELE

Versul trei e măret, o declarație de tot cuprinzătoare care ne dă nouă o gustare de lumină despre onoarea și rangul Fiului lui Dumnezeu. Unicul Născut al Părintelui, "Începutul creaturii lui Dumnezeu." "Toate lucrurile au fost făcute prin El" — de Logos, de Cuvântul. El a făcut ingeri lumea și omenimea — Toate lucrurile." "Fără de el nu fură făcut nici măcar ceva ce este făcut." Cât de măreață, cât de glorioasă, a fost demnitatea (rangul), onoarea și poziția marelui nostru Domn ivită înaintea noastră când cugetăm despre înălțarea cea înaltă cu care Părintele l'a onorat chiar și mai

înainte de ce El a venit în lume, chiar și mai înainte de a arăta El ascultare și supenere la vîoa Părintelui până la moarte, și moarte de cruce.

Noi avem a trage din această declarație cuprinderca că Fiul a fost cel mai mare la Părintele, și că Părintele n'a creat nimica mai înainte; si nu că Părintele nu a fost în stare să creeze, ci pentru că Părintelui a fost plăcut astfel să recunoască, să onoreze și să intrebuinteze acest canal în lucrul său cel mare. Toată puterea locuște în Părintele. Toate sunt ale lui. De la El, și prin Fiul, ca instrumentul și reprezentul onorat al Părintelui, (1 Corint. 8:6.) Acesta a fost făcut astfel ca toți "să onoreze pe Fiul după cum onorează pe Părintele." (Ioan 5:22.) E important să notăm din această din urmă citație, precum și în cele-alte declarații aici examinate, cum că nici o propunere, nici decum nu e că Părintele e Fiul, și că Fiul e Părintele Său însuși, dar chiar din contră-- că sunt două persoane, amândoi Dumnezei, amândoi Creatori, dar unul mai mare decât cel-alt fiind Reprezentantul Său onorat în glorie și putere.

Veres patru: transportează cugetul nostru de la Unul născut Logos, Cuvântul lui Dumnezeu Iehova, ca și unul care a creat ingeri, lumii și pe oameni și l' transportă la lucrul Său și Rescumpărător al omului—prezent între oameni. La alt loc noi dobândim secreturile cum că El care a fost bogat s'a făcut sărac pentru noi, cum că Logos Cuvântul, Unicul Născut, a lăsat gloria care a avut-o cu Părintele ca să conducă la îndeplinire Planul minunat al Părintelui pentru mântuirea omului. Pe scurt Apostol Ioan ne asigură că când Isus a fost printre oameni, "În El a fost viață." O mare forțare și însemnătate e în această expresiune când o înțelegem.

Pe cât timp Domnul a fost între oameni, El a fost singurul om care a avut viață. Părintele Adam a avut odată, dar el a pierdut-o prin neascultare în Eden în Eden, și a devenit sub blăstăm, pedeapsa morții. Această pedeapsă aflându-se asupra lui a fost moștenită de toți fii săi, așa că nici o ființă omeniască nu a avut viață afară de acesta Unul Fiul Omului, despre care Apostol Ioan a scris. Printr'un om a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea, și astfel moartea a străbătut la toți omenii; pentru că toți păcătuiră. "—Rom. 5:12; Psalm 51:7.

Cuvintele Domnului cu privire la cei dimprejurul Său a fost, "Lasă morții să-și îngroape morții lor." ((Mat. 8:22.) Cu adevărat nu toți au fost morți în senzul că să fi fost pierdut cea din urmă conștiință de viață; dar toți au fost mai mult de nouă zecimi morți; și cea din urmă zecime scădea cu repezeală. Dar În Domnul Unicul născut al Părintelui, cât a fost printre oameni, a fost viața, viață perfectă; pentru că principul vieții sale nu, a venit de la Adam, prin Părinte pământesc; ci a fost direct transferat de la starea sau condiția Sa spirituală în pantecele Mariei. Si de aici cum Scripturile declară, Domnul nostru a fost "sânt, curat, nepătat, și se-

parat de păcătoși" — separat și deosebit de toată rasa lui Adam, calitate diferită pentru că conceperea lui a fost diferită.—Luca 1:32, 35.

"VIAȚA A FOST LUMINA OAMENILOR"

E netrebuincios a spune că aici cuvântul lumină e nțeles într'un sens figuratic, semnificând speranță, instrucție, viața Domnului ca și Omul Christos Isus, sfințenia inimii sale, ascultarea și supunerea sa la voia Părintelui, credințioșia sa la ori ce principiu al dreptății, manifestarea caracterului Divin încât El, n'au fost mai puțin decât cuvintele de instrucție cari le-a vorbit, "pum nici odată om n'a vorbit"—toate aceste mărturisesc că El a fost într'adevar o mare lumină între oameni, o lumină care de atunci mereu a strălucit, nu numai prin vorbirile și instrucțiile Sale scrise dar de asemenea prin viața învățăcelilor Săi, în măsura în care ei au fost cu adevărat ai Săi.—Mat. 5:16; Filipeni 2:15.

Versul cinci: Cit de adevărată e această declarație, nu numai despre Indei din ziua Lui, dar de asemenea cu privire în general! Cât de puțin îmbrățișează, cuprind și prețuiesc Lumina Adevărului Divin care a lucit prin cuvintele și faptele Omului Christos Isus! Adevărat, nouă ni e spus că cam cinci sute de milioane din populația pământului sunt chemați cu numele Său creștini. Totuș cât de imposibil ar fi să închidem ochii de acest mare fapt, că majoritatea mare a acestor sunt aproape în așa mare întuneric ca și restul de trei pătrări a populației lumii—păgânii! În cât de puține inimi a lucit această Lumină adevărată! Apostol Pavel ne dă sigura explicare care deslușește starea "zeul lumii aceștea a întunecat gândirile necredințioșilor, ca să nu le luciască Lumina Evangheliei celei mărețată, care este inchipuirea lui Dumnezeu." — 2 Cor. 4:4.

În versul 6-8: Apostol începe deamănuntul cu privire la serviciul pământesc al Domnului. El ne arată că Ioan Botezătorul a fost trimis de Dumnezeu ca să mărturisească despre Domnul, despre această mare Lumină, obiectul a fost să dea un fundament pentru credință în Isus ca și lumina și viața lumii. El a fost Mielul despre care Ioan a zis; venit cu scopul să redice păcatele lumii. Ioan 1:29. Ioan Botezătorul n'a fost Lumina, decât numai trimisul care să arete Lumina cea adevărată. (Isaia 40:3.) Noi ne amintim de Ioan Botezătorul care a fost foarte particular a nu lua pentru sine nici o onoare în privința acestor afaceri, dar a declarat lămurit că serviciul său a fost ca să introducă pe Mesia Vers 20-23; și cum că el a primit mărturisirea de la Părintele că Isus a fost într'adevăr acela așteptat, Ioan s'a grăbit să proclameze pe Domnul, zicând că el însuși a fost netrebnic nici chiar de a deslega cureaua încălțămintelor Domnului. Așa de credințioasă a fost mărturisirea lui Ioan Botezătorul încât mulți dintre învățăceii lui l'au lăsat și au devenit urmași lui Isus.

"EL A FOST LUMINA CEA ADEVĂRATĂ"

Versul 9: Precum Domnul a fost cuvântul Părintelui, sau trimisul, El a fost de asemenea și Lumină a

birea Părintelui, că prin ea acci cari au avut ochi să vadă și poată fi atrași, respirați și binecuvântați: dar vai, Părintelui, acărui servicii a fost de a face de cunoscut iucât de mulți au fost orbi! Acci cari au văzut au apretuit ce binecuvântări au primit—nu numai acci cari au văzut pe Domnul personal, dar toți cari au văzut gloria Sa de atunci, Lumina Sa, prin cuvintele solilor Săi credințioși sub calauzarea Spiritului săna!—Mat. 13:16, 17; Ioan 17:20.

Nimic nu e mai clar decât faptul că iubitul nostru Răscumpărător n'au luminat pe acci născuți în lume în decursul celor patru mii de ani înainte de ce El a fost făcut carne și a murit pentru răscumpărarea noastră. În asemănare e adevărat și clar că nu mai mulți de unul din zece din acci născuți de la întâia Sa venire încoace au auzit despre îndeplinirea cea mare adusă de Domnul, nici au avut ocaziune ca astfel să fie luminați și binecuvântați. Aceasta, deci, e "Veste de bucurie mare care va fi pentru toate popoarele"—iubitul nostru Răscumpărător nu e numai Răscumpărătorul și Lumina Bisericii, dar de asemenea Răscumpărătorul și Lumina a toată lumea, și în cele din urmă va lumina pe fiecare om născut în lume—pe fiecare fiu și fică a lui Adam.—1 Timot. 2:4—6; 1 Ioan 2:2.

"SĂ FIE MĂRTURISIT LA TIMPURILE SALE CUVENITE"

Ah, da! Este timp cuvenit pentru fiecare parte și trăsătura a Planului Divin al Părintelui; și până toate aceste părți și trăsături nu vor fi fost pe deplin dezvoltate va apărea sau învedera frumsețata lui. Două mii de ani după căderea lui Adam, lumea a fost lăsată practical fără nici o speranță, afară de promisiunea nedeslușită în Eden (1 Moisi 3:15). În decursul celor două mii de ani Abraam și urmașii săi prin Iacob numai a primit favoarea lui D-zeu și o cunoștință în parte despre gloriosul plan a Mântuirii care va fi relucrat spre îndeplinire de Mesia, care după corp are a fi din semniția lui Abraham (Amos 3:2; 1 Moisi 12:3.) În decursul celor două mii de ani trecuți sau Vârsta Evangheliei, cunoștința despre Mesia a fost mult ascusă de Iudei și de majoritatea păgânilor: dar cu toate acestea ea a mers în sus și în jos, alegând un popor deosebit, o Preoțime Regească, o națiune sântă—un Israel spiritual. 1 Petru 2:9; Apocalips 5:9-10.

Fiecare din aceste părți ș-au avut timpul ei cuvenit, Dumnezeu a descoperit Planul Său la timpul lui Abraam. La timpul cuvenit Christos a murit "Cel drept pentru cei nedreți." La timp cuvenit Venirea Sa a Două va introduce Impărăția Sa în lume pe pământ, și cu ea va aduce binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ. Atunci lumina adevărată va lumina pe fiecare om născut în lume.

Versurile 10 și 11: Descrie pe scurt respingerea lui Mesia de către Lumea orbită și de Israeliti; dar această orbire, pe care Dumnezeu mai dinainte a știut-o și pentru care El a făcut precederi în Planul Său, n'au împedecat pe iubitul nostru Răscumpărător de a îndeplini hotărârile

și scopurie grațioase pe care Părintele le-au desemnat. Domnul nu a venit să domniască nici să fie servit ci ca să servească pe Israel și lume ca și Răscumpărătorul lor. (Mateu 20:28)—să'i cumpere cu sângele Său cel prețios, și să'i scoată asupra a toată omenimea pentru neascultare și nesupunerea lui Adam la legea Divină. El cumăreție a sfârșit lucrul care a fost dat lui să'l facă!

Versul 12: Dar nu toți l'au respins. În comparație cu întreaga națiune Israelitică, o mică remășiță a crezut în El, s'au supus și au ascultat de El, și a fost binecuvântați de El într'o deosebită măsură. (Romani 6:27; 11:5, 25-26.) Aceștea cari au crezut au fost Apostolii, și alți credincioși în număr cam cinci sute. (1 Corint. 15:6.) La aceștea prin aranjamentul lui Dumnezeu o favoare specială, sau binecuvântare a fost întinsă—privilegiul de a trece de la casa servitutei la casa fiiașcă. Moisi a fost capul la casa Servitutei—Israel natural, Christos e Capul la casa Fiiașcă—Israel Spiritual. — Ebrei 3:5,6.

IUDEII N'AU FOST FII LUI DUMNEZEU.

Iudeii nici odată n'au pretins a fii lui Dumnezeu, nici nu sunt referați în Scriptură ca unii astfel. Nu e mai mare rang de aceea de a fi servii Dumnezeului celui prea înalt n'au fost posibil nici măcar închipuit, până la timpul când Domnul nostru însuși a anunțat privilegiul de adoptare sau primire la natura nouă. Ca dovadă la aceasta noi suntem reamintiți din Scriptură că Iudeii au căutat să'l omoare cu pietri pe Domnul, simplu numai pentru că El a pretins a fi Fiul lui Dumnezeu. (Ioan 5:17-18.) Timpul și locul de adoptare sau de a recunoaște ca pe fii pe aceștia credincioși a fost în camera de sus în Ierusalim, când Spiritual de adoptare sau înfiere a venit asupra lor—Spiritual sânt, Ungerea.—Fapte 2:1.

În asemănare, Spiritul adopției sau a înfierii e dat la toți urmași Domnului, ori memrele Corpului Său, membrele Bisericii acărui nume e scris în ceri, acesta a curs la toți credincioșii consacrați în decursul tuturor secolilor de la pogorârea Spiritului sânt, totuși nu însoțit cu aceleași minuni și manifestări cari au fost necesar a fi date la începutul bisericii. Aceasta e aceea concepere a Spiritului la o înnoire de viață pe planul spiritual la care Apostolul să referă în versul 13. Cuvântul *născut*, cum e întrebuițat în Scriptura comună, e tradus greș. Traducerea potrivită a cuvântului grecesc *genao* în acest loc e *concepere* nu *naștere*. Asemenea versul din 1 Ioan 2:29 e tradus greș, și traducerea adevărată e "Dacă știți că El este drept, și fiecare practicând dreptatea a fost *conceput* de El" 1 Ioan 3:9. "Niemenia care a fost *conceput* de Dumnezeu nu practizează păcatul." — Vezi Traducerea grecească.

Apostol Ioan e foarte particular a averta că această concepere la natura nouă e așa de lipsă ca și conceperea naturală a cărnei la generarea omeniască. Mai departe el încunjura subiectul de jur împrejur să dovedească că puterea conceperei nu e din moștenire, nu

din sânge, nici din voia cărnei directă, ori indirectă, nu după voia omului nici într'un înțeles. Dumnezeu singur face această concepere. Dumnezeu primește această creatură nouă. Dumnezeu singur împarte sigilul Său de adoptare sau înfiere în această familie. (2 Corinteni 1:21-22.) De aici când aceștea vor fi născuți la înviere ei vor fi în sensul deplinii fii a celui prea înalt—"Moștenitori a lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Isus Christos."—Romani 8:17.

Versul 14: Venind înapoi la text și la lecțiunea noastră, privim venirea Domnului întâi din punctul de vedere a învățelului Său credincios. Apostol Ioan a zis, "Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit între noi; și noi văzurăm mărirea lui, ca mărirea unui născut de la Părintele, plin de dar și Adevăr." Notează întâia declarație că Domnul a fost făcut *carne*—un cuget cu totul diferit de acela cuprins în crezurile și teoriile oamenilor cari spun de Domnul ca și de un "incarnat." A fi incarnat ar semnifica de a fi așezat în carne, ca și cum carnea ar fi fost numai vestmânt, un acoperământ. Acest cuget nu e nici declarațiunea nici înțelesul mărturiilor Scripturarele, cari sunt foarte explicate — "A fost făcut carne." Scriptura originală dă și mai înțeles explicarea, și zice "Cuvântul a devenit carne." Aceasta e în armonie cu declarația că Domnul a fost făcut din seminția lui David după trup; și eară, "Dumnezeu a trimis pe Fiul Său născut din femei." — Romani 1:3; Galat. 4:4.

"NOI VĂZURĂM MĂRIREA LUI"

Apostolii și toți credincioșii cari au cunoscut pe Domnul în zilele când El a fost carne "a văzut mărirea Lui" a privit măreția Lui, nobilitatea și perfecțiunea Omului Christos Isus—o perfecție și glorie nemai văzută în alte ființe omenești, pentru că toți cei-alți au fost păcătoși, pe când El prin vârtutea nașterii sale deosebită a fost sânt, curat și fără de pată, deosebit de păcătoși. (Ebrei 7:26). Cuvântul glorie aici reprezintă acelaș cuget ca și în Psalm 8:5, unde Psalmistul, vorbind de Adam și perfecțiunea sa ca și de un om făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, declară că Dumnezeu l'a încoronat cu mărirea (glorie) și onoarea perfecțiunii în zilele cărnei sale; și învățecii au văzut acel rang de perfecțiune omenească care a însemnat pe Domnul ca și deosebit de o parte de toți cei-alți; și ei l'au recunoscut pe El ca și un deosebit de lumea păcătoasă, însemnândul ca și unul născut de la Părintele, abundanț în fiecare calitate a caracterului de dorit.

Un alt cuget e acoperit de traducătorii noștri a cuvântului "locuit." Cuvântul grecesc tradus semnifică *Cortul* ca și cum ar fi cetit cuvântul a fost făcut carne, și a cortuit între noi. "Un cort a fost înțeles a fi numai o locuință temporală." Astfel Scripturile arată că Domnul a luat natura omenească—a fost făcut carne—nu ca El să fie o ființă omenească în eternitate, dar numai pentru un timp. Alte Scripturi pe deplin întăresc acest cu-

get. Arată strein într'adevăr că creștinii în general să primiască cugetul preste măsură falș că Domnul acuma e o ființă omeniască, o ființă cu sânge și carne în ceri. Chiar din contră "sânge și carne nu poate să moștenească Impărăția Cerului," după cum Apostol Pavel deșlășit declară. — I Corinteni 15:50.

"ACUMA DOMNUL E SPIRIT"

Domnul a fost înșchimbât la învierea Sa, El acuma e "Spirit dătător de viață" Apostol Petru ne spune că Domnul a fost omorât cu *corpul* și făcut viu în *Spirit* (I Petru 3:18.) Apostol Pavel dec'ară că toți următorii Domnului cari vor fi împreună moștenitori cu El în Impărăția Sa trebuie să fie "înșchimbați," pentru că "carne și sânge nu poate moșteni Impărăția lui Dumnezeu." — I Corinteni 15:20,49.

Ar fi într'adevăr de tot ne-intelept a cugeta că Domnul ș-a schimbât condițiunile cerești pentru cele pământesti, lăsând la o parte gloria care a avut-o cu Părintele mai înainte de a fi lumea, fiind facut carne și suferind pentru favoarea și interesul nostru; și după ce a fost astfel ascultători și supus Părintelui, și servindu-ne pe noi așa de

grațios, El să trebuiească a fi obligat să rămână în eternitate pe o planetă mai joasă, de ființe carnale! acest cuget într'adevăr ar fi întristător. Dar nu numai că dovedese Scripturile contrar la aceasta, ci Apostol Pavel explică obiectul sau scopul venirii Domnului în lume, și declară că cum a fost îndeplinit la moartea Sa, El zice că Domnul a fost făcut carne numai ca El prin harul lui Dumnezeu să guste moarte pentruțiecare. — Ebrei 2:9.

Explicarea Apostolului e în deplină armonie cu declarăția Studiului nostru sub considerare; că Domnul nu numai că a cortuit cu noi pentru un timp scurt. Moartea Sa și Prețitul Răscumpărării pentru Adam și rasa sa ca om; și când El a sfârșit lucrul care Părintele l'a dat lui să'l facă, El a fost glorificat. Cât, de deșlășit ne este spus, El a fost înălțat foarte sus și i s'au dat un nume care este mai pre sus de ori ce alt nume—"mai pre sus de ori ce nume, de ori ce domnie și stăpânire și putere ori ce nume ce se numește nu numai în veacul acesta ci și cel viitor." — Efes. 1:20; Filipeni 2:8-11. Z. 15—228.

CONTINUARE CU STUDIU IN SCRIPTURI

VOLUMUL AL 6-LEA, CAP 5.

ORGANIZAȚIA CREATUREI NOUA.

"PIETRILE VII PENTRU TEMPLUL SPIRITUAL." ADEVARATA CREATURA NOUA. — "MINISTERUL LUI D-ZEU" ȘI "MISTERUL NELEGIUIREI." MAREA ORGANIZAȚIE A LUI ANTICRIST. — SCRIPTURILE VREDNICE DE INCREDERE. — LIBERTATEA PERMISA LUMEI ȘI LA BISERICILE CRESTINEȘTI. — ORDINUL DE A "FI DIN CONFUZIE—LA TIMPUL CUVENT"—SFARȘITUL VÂRSTELOR "VIA PLANTATĂ DE PĂRINTELE"—"CEI 12 APOSTOLI A MIELULUI" PAVEL A LUAT LOFUL LUI IUDA. — NUMARUL APOSTOLILOR. — APOSTOL PAVEL NU E UNUL MAI PE JOS DECÂT CEI UNSPREZECE. — INSPIRAȚIA CELOR 12. — SUPRAVEGHEREA LUI D-ZEU LA SCRIERILE APOSTOLILOR. — "PE ACEASTĂ PEATRĂ VOI CLĂDI BISERICA MEA." HARMONIA EVANGHELIEI. — CHEILE AUTORITATEI. — INFABILITATEA APOSTOLICĂ. — IMPOTRIVIRI CONSIDERATE. — "UNUL ESTE ÎNVĂȚĂTORUL VOSTRU." — ADEVARATA E TURMA ADEVARATĂ A LUI D-ZEU. — APOSTOLII PROFETII EVANGHELISTI ȘI ÎNVĂȚĂTORII. — ORGANIZAȚIA DOMNULUI PENTRU CREATURA NOUA ABSOLUT ÎNTREAGĂ. — EL ESTE DE ASEMNEA SUPRAVEGHEATORUL EI. — DARURILE SPIRITULUI AU ÎNCETAT CÂND A ÎNCETAT ȘI LIPSA LOR. — "UNIREA CREDINȚEI DATĂ ODĂTĂ SFINTILOR" — "UNIREA PŪTEREI ANTICRISTIANĂ. — EPISCOPI, BATRANI ȘI DIACONI. — ADEVARATA ÎNSEMNĂTATE A PROFETIILOR. — UMILINȚA E CEA MAI DE LIPSĂ BĂTRÂNILOR. — ALTE CALITĂȚI DE LIPSĂ. — DIACONII ADMINISTRĂTORI ȘI SERVI. — ÎNVĂȚĂTORII ÎN BISERICĂ. — MULȚI VOR FI VREDNICI A ÎNVĂȚĂRII. — "NU FIȚI MULȚI ÎNVĂȚĂTORII FRĂȚILOR." — "VOI NU AVEȚI LIPSĂ CA SĂ VA ÎNVEȚE CINEVA." — CEI ÎNVĂȚĂȚI ȘI ÎNVĂȚĂTORUL LOR. — FEMEIA ÎN BISERICĂ ȘI PROVIDENȚELE EI. — "DECI FEMEIA SĂ FIE LINIȘTITĂ."

RECUM Creatura Nouă nu va ajunge perfecțiunea ei sau desăvârșirea până după învierea dintâi, tot atuci și organizația ei va fi întreagă, figura Templului ilustrează aceasta: noi suntem numiți acuma ca pietri vii, sau invitați în locuri mărețe în gloriosul Templu, și după cum Apostol explică (I Petru 2:5), noi venim la Isus, care ca Reprezentantul Părintelui, ne cioplește și lustruește și potrivește pentru locul măreț în gloriosul Templu din viitor — locul de întâlnire între D-zeu și lume. Ca și Templu închipuit zidit de Solomon, fiecare piatră a fost de la început cioplită și lustruită de a fi potrivită la locul ei la clădire, tot astfel și cu noi — toate pregătirile de a fi potrivită la locul ei la clădire, tot astfel și noi — toate pregătirile de a fi potriviți trebuie a fi făcute în viața prezentă. După cum

în anti-tip fiecare piatră cioplită s'a potrivit la locul ei nici o lovitură de ciocan nu i'a lipsit, tot astfel în închipuire — cu pietrele cele vii, cari acum să supun cu bucurie la pregătirile D-omnului, cari complect vom fi organizați sub supravegherea Lui, care este însuși piatra unghiulară și vom fi în unire dincolo de vâl—fără confuzie, și fără ca să ne mai lipsească aranjamente de pregătire.

196 § 1. Ori și cum, Scripturile recunosc o relațiune de unire între aceste pietri vii în decursul perioadului de pregătire. Într'adevăr, ei fac paș după paș, și recunosc o organizație temporală care permite pe fiecare membra să fie împărțășitor cu marele Învățător Maestru și Architect în lucrul pregătirii de a "edifica unul pe altul în cea mai scumpă credință," și ajutând unul pe altul în formarea caracterului după chipul Domnului Isus. Dacă noi am privi un moment și am examina aranjamentele lui D-zeu

pentru timpul prezent, ar uimi pe mulți când li s'ar descoperi cât de multă libertatea a permis Domnul la fiecare membră individuală a Creaturii Nouă: Dar dacă noi recunoaștem faptul că El caută pe închinătorii adevărați, sacrificătorii de bună voie, cari sunt conduși de iubire pentru Domnul și principurile dreptății de a pune viața lor pentru frați, și de a fi dimpreună lucrători cu El, apoi e clar că Planul Domnului de a dăruj libertate e cel mai bun Plan—unul care cu cea mai mare siguranță încearcă credințioșia inimii, care cu cea mare deplinătate desvoaltă caracter, și probează voința fiecărui de a urma cu alții dimpreună legea de iubire, făcând altora precum ar aștepta ca lor să li se facă din partea altora.

§ 2. Așa o libertate, ori o pace asemenea, e bine adoptată pentru scopul Domnului din prezent, și anume pentru alegerea turmei mică și spre a-i desăvârși în caracter și a-i instrui pentru Preoțimea Regească din viitor, — dar ar fi cu totul afară din cale și neindestulător pentru lucrul de a converti lumea, care pretutindenea e pretins că D-zeu acumă voește a o pocăi. Si aceasta e presupus din cauza învățătorei falsă, — și anume că D-zeu ar fi însărcinat Biserica ca să invingă lumea și să supună toate sub stăpânirea lui în vârsta prezentă, — încât o mulțime de persoane cu bună judecată s'au minunat de simplitatea organizației Bisericii întemeiată de Domnul și Apostolii. Si văzând că cât de nepotriit ar fi așa un aranjament pentru convertirea lumii, oamenii au prefăcut organizația după cum vedem astăzi în deferite instituții eclesiastice a creștinătății. Din acestea Papalitatea e una, o organizație din cele mai șirete. Sistemul Methodist-Episcopal de asemenea e unul măestos, dar pe o treaptă mai înaltă: stăpânește o clasă diferită. Desvoltarea acestei organizații a acestor două sisteme cari au reușit prin puterea lor în "lumea creștinătății." După cum înaintăm vom vedea că acestea și toate "bisericele" omenești sunt cu totul diferite în organizația lor de Biserica care a instituit-o Domnul; — fiind că căile lor, nu sunt căile Lui, și precum planurile lor nu sunt planurile Lui; căi precum ceriurile sunt mai înalte de pământ, așa sunt căile și planurile lui mai înalte decât a oamenilor. (Isaia 55:8,9.) Mai curând ce i cu inima adevărată, vor vedea că ei foarte s'au rătăcit fiind că au părăsit simplitatea lui Christos și au încercat a fi mai înțelepți de cât D-zeu în conducerea lucrului Său. Dar rezultatul va arăta înțelepciunea lui D-zeu și nebunia omului.

CREATURA NOUĂ NOMINALĂ ȘI REALĂ.

197 § 1. După cum cu poporul închipuitor, toți erau Isrealiți într'un senz după nume, dar în comparație puțin "Israeliți adevărați," tot astfel în anti-ichipuire nu avem a ne uimi fiind o biserică nominală (după nume), precum și o biserică adevărată, o Creatură Nouă numai cu numele (nominală) precum și o Creatură Nouă reală (adevărată). Chiar de când creștinătatea a ajuns la așa o întindere populară, "neghine" (tăciune) care arată numai că ar fi grâu a pustiit câmpul grâului, și rezultatul a fost că

s'au rezultatul a fost că s'au recunoscut ca grâu real. Ori și cât ar fi de greu pentru care nu poate ceti inima, spre a putea deosebi pe cei falși dintre cei adevărați, grâul din tăciune, Domnul ne asigură că El cunoaște inima, și că "Domnul cunoaște pe cari sunt ai Săi". El într'adevăr așteaptă de la noi ca să deosebim între oile adevărate și între lupii îmbrăcați în haine de oi, între vițele viei adevărate în loc de vie adevărată, Domnul ne înfirmează despre aceasta de a face deosebire. Dar pe lângă toată judecată care aduce fruct și între spini și ciolini cari s'ar ivi cata aceasta generală sau examinare liberală a caracterului pe din afară pretutindenea, Domnul nu permite pe poporul Său a judeca, — zicând "Nu judecați mai înainte de timp." Printre aceștia cari îi recunoașteți ca vițe legitime în vie, nu încercați a le hotărâ că timp li se cere ca să le fie dăruit de a putea produce fructe coapte. Noi trebuie să permitem aceasta Părintelui care e Vierul ca să curățească pe fiecare viță, și El în fine va înlătura ori "ce viță sau membră care nu produce fruct." Deci pentru aceea noi lăsăm pe Vierul să-și curățească "Via", — corectarea fiecărui mebru adevărat conșarat a Bisericii lui Christos — adevă să-l lăsăm să-și facă examinarea însuși (să nu cugete că el a făcut să crească ceva) ci mai bine să se recunoască numai că el a plantat și a udat, și a produs iamugurirea viței în "Vie". Spiritul Viei are a fi recunoscut până la oare care întinderi în fiecare viță sau membră, și fiecare trebuie să fie ajutat și încurajat în creșterea sa. Iubirea are a fi legea între toate aceste vițe; și numai după cum aud cuvântul lui D-zeu — nici o critică și nici o cioplire nu are a fi adusă fără autoritate din partea altei vițe, nici a mustra sau a corecta pe altă viță. Fiind că Spiritul iubirei e de a pregăti numai decât pe cineva spre milă, bunătațe, îndelungă rebdare și liniște până la cele mai înalte margini permise de Vierul; care după cum propus deja, sunt largi și liberale, și desemnate de a desvolta caracter în fiecare membră sau viță.

198 § 1. Toate acestea sunt diferite în organizațiile omenești în măsură după cât au ignorat sau părăsit simplitatea aranjamentului Divin. Ei au făcut regule sau ordin hotărâte în privința căror au fi recunoscuți ca membrele sau coardele Vie, și care nu ar putea primiți în deplină societate; ei au înființat execuțiuni financiale și feliurite regule și regulamente pe care Scriptura nu le-a declarat, și tot odată au înființat o mulțime de crezuri și mărturisiri de care Scriptura nici odată nu le-au conținut și nici nu le conține pe lângă acestea au prescriș canoane, pedepse pentru vătămarea unora regule de care Scriptura nu lea așezat, și au făcut regule pentru a excumunica pe unii din societate, etc., contrar la ori ce autoritate dată Bisericii Adevărate, Corpul-lui Christos, Via adevărată, Creatura Nouă.

199 § 1. Noi deja în Volumul I. Cap 5., am tras atențunea asupra Factului că Biserica lui Christos e numită în Sfânta Scriptură "Misterul lui D-zeu" din pri-

cina contrară la așteptare, Biserica a avut a fi *corpul* Mesianic, care subț Unsul Cap, Isus, va domni și va binecuvânta lumea. Acest Mister sau taină, acum e descoperită sfinților Săi, dar a fost ținut secret din vârste și generațiuni (Efeseni 3:3-6), și e Misterul lui D-zeu care acum curând va fi sfârșit când Creatura Nouă va fi completă, la incheierea Vârstei Evanghelică. Noi de asemenea am tras atențiune la faptul că Scripturile să refer la Babilon ca și la un sistem corupt și fals în contra (mama și fetele — nuele mai mult sau mai puțin corupte, unele mai bune și mai puțin corupte), și sunt desemnat ca "Misterul nelegiurii." Noi nu avem a înțelege că aceasta ar semnifica că fondatorii acestui sistem rău organizat, au avut îndemnul și scopul de a rătăci pe poporul lui D-zeu. Dar mai curând trebuie să ne amintim că Satana care în Scripturi edat pe față ca înșelătorul lumii întregi în acest subiect; punând rău în loc de bine și bine în loc de rău; lumină în loc de întuneric și întuneric în loc de lumină. Satana "acuma lucrează în fii neascultării" (Isaia 5:20; Efes 2:2), chiar după cum el s'a înbiat să lucreze împreună cu Isus Domnul nostru tot astfel el are plăcere să lucreze dimpreună cu urmașii lui Christos pe cari îi poate înșela de la alegerea în urmele Domnului. Precum el a încercat a convinge pe Domnul nostru arătându-i că ar fi și alte căi mai bune decât a Părintelui, căi pe care s'ar cere mai puțină sacrificare și tăgăduire de sine și prin care totuși să poată binecuvânta toate familiile de pe pământ, tot așa el în decursul acestei vârstă, a fost cu îndemnul de a convinge pe adevărații frați consacrați a Domnului de a-și nutri planurile sale; adecă de a-i impendea să nu fie cu îngrijire la planurile sale; adecă de a-i impendea să nu fie cu îngrijire la Planurile și regulile Părintelui. El voește a-i face mai înțelepți, și să-i facă să se simțiască că ei pot să servească prin alte metode și pe alte căi mai bune. El îi îngâmăfă cu simțuri și cu zel de mândrie în sistemurile lor omenești și în lucrul pe care ei îl fac și în organizația lor. Impotrivitorul nu a făcut nici un rezultat cu Domnul, ci a căpătat un răspuns decare nu a așteptat, "Scris este." Dar nu așa e cu urmași Săi. Mulți, mulți neglijează cele ce sunt scrise; neglijează exemplul și cuvintele Domnului și a Apostolilor, neobservând că Dumnezeu are plan despre care ei nu se îngrijesc spre al cunoaște, al crede și al aproba cu încredere că acest plan să va sfârși spre mărirea lui D-zeu.

200 § 1. Cât de mare le va fi uimirea la unii ca aceștia, când vor cunoaște rătăcirile lor, când odată vor afla că cât e de bine a fi cu mai mare îngrijire și că e mai bine a fi învățat de D-zeu decât a încerca a învăța pe D-zeu ca să-și facă lucrul Său după planul omului, pe care El nu'l recunoaște, ci să lase ca Domnul să-și facă lucrul Său pe căile Sale. Resultatul planurilor omenești, precum e Papalitatea, Metodismul și în proporție celelalte dominațiuni, ajută a face un sistem mai rătăcit.

§ 2. Domnul nu a împedecat această creștere a "neghinei" (tăciunei) din câmpul grâului în decursul acestei vârstă a Evangheliei. Ci din contră, El a instruit pe poporul Său să aștepte că amândouă vor crește la oală, grăul dimpreună cu tăciunea până la timpul "Secerișului", când El însuși va fi de față, supraveghind alegerea sau separarea, alegând grăul și puindul în grănarul Său (instare glorioasă), eară tăciunea legând o în snopi și pregătind'o pentru ardere în Timpul de Strămtorare, cu care această Vârstă să va sfârși, prin care să vor nimici ca tăciune" sau numai cu *numele Creaturii Nouă* fără ca să-i nimiciască de a nu mai exista ca ființe omenești; într'adevăr mulți dintre "tăciune" sunt respectivi; morali, și după cum lumea folosește proverbul, "oameni buni." Chiar și între păgânii religioși să află elemente de bunătate, de și cu totul mai puțin decât printre "tăciune," care au fost foarte binecuvântați și pe orice cale, din cauza că au fost în strânsă legătură cu "grăul" având parte la descoperirile Spiritului Domnului.

201 § 1. Acest mister a nelegiurii ("Babilonul") confuzia creștinătății) care Apostol Pavel declară că încă în zilele lui a început a lucra printre poporul Domnului; dar e învederat că lucrarea era încă slabă până după moartea lui Pavel și a celorlalte Apostoli. Pe cât timp Apostolii au fost încă cu Biserica, au fost instare Satana cuta privilegiul pe din afară, în mod secret de a aduce eresi blestămate de a ineca credința și a întoarce pe cei credincioși în rătăcire de la speranță, promisiuni și simplitatea Evangheliei. (2 Pet. 2:1.) Apostol Pavel vorbește despre unele învățături de acelea în general, ca și începutul lucrului nelegiurii; dar el de asemenea numește și pe unele persoane, Himeneu și Filet și alții, "cari s'au rătăcit de la adevăr, resturnând credința altora." (2 Timotea 2:17.) În privința acestor învățători falși și rătăcirile lor, Apostol eaara a amenințat Biserica prin Bătrânii de la Efes, arătându-le cu deosebire că aceștia vor înflori mai cu seamă după moartea Apostolilor, adecă vor deveni lupi răpitori, cari nu vor cruța turma. (Fapte 20:29) Aceasta din urmă consună bine în unire cu predicarea Domnului din parabola Matei 13:25,39.) Domnul clar ne arată că acești învățători mincinoși învățăturile lor mincinoase au fost agențiile lui Satana cari au semănat tăciunea printre grăul care l'a sămănat Domnul cu Apostoli. El zicea, "pe când dormiau oameni (servi aleși, Apostolii), un vrăsmaș a venit și a semănat tăciune."

§ 2. Aceasta nu a durat mult după ce Apostoli au adormit, noi putem fi siguri că până ce spiritul de a stăpâni și a supune pe alți subț conducerea lui Satana a fost condus paș până la ultimul organizațiunei marelui sistem a lui Anticrist, adecă Papalitatea. Organizația după cum e arătat în Volumul al 2-lea cap 9-lea, nu a rezultat momentan, ci gradual (mereu); — începând a-și lua puterea cam pe la al patrulea secol după Christos. Marele Antichrist a înflorit cu mare reușire pentru un

timp încât toate istoriile scrise din periodul acela până la "Reformație" într'un mod practic a negat dreptul fiecărei persoane și clasă care nu voia a se numi un creștin sau a fi considerat ca un ortodox și credincios, și nu voia a suporta sistemul lui Antichrist. Chiar la unii nici nu le era ertat să trăiască decât într'un mod privat și subțira, și în fine dacă cineva a știut să zică ceva rău de ei au fost nimicți, dar posibil numai pe acei cari umblau în lumina Adevărului ca și cei cari umblă acum în lumina Adevărului prezent de astăzi, credincioșii din timpul acela erau așa de ne-insemnați în măsura numărului lor și a influenței lor în comparație cu numărul și influența marelui sistem reușitor, încât nimenia nu i-ar fi privit ca pe niște oameni vrednici de a mai trăi pentru că încercu a se încetra sistemului care așa de repede s'a înalțat la locul de putere și influență atâta în afacerea temporală cât și spirituală.

202 § 1. Din timpul "Reformației" Impotrivorul cară: s-au arătat șireteniile Sale de a organiza ori ce retrageri ca nici printr'o proaspătă sfortare să nu poată ajunge la adevăr, încât a format un antichrist nou; așa că astăzi n'au numai pe "mama meretricelor" ci de asemenea au și o multime de feie de a ei (Vezi volumul 3, Pagina 42, 153, 155 englezește; 38, 147, 149 german.) În privința acestor fapte noi nu vom căuta după istorisiri despre Biserica adevărată afară de cele ce aflăm în Testamentul Nou, cari e învederat că au fost păstrate pentru noi cu cea mai mare sfîntenie și curățenie, cu toate acestea vom adăuga o ilustrație ocazională în Ev. Ioan 21:25 și 1 Ioan 5:7.

§2. Ori și cum, noi vom trage atențiune la anumite fapte că nu numai că ni se dovedește că Scripturile au fost păstrate pentru noi în comparativă curățenie, dar cari dovedesc de asemenea la acelaș timp că o multime de sisteme cari pretind a fi organizate de Domnul și de Apostoli, sunt cu totul diferite de acel sistem pe care Domnul cu Apostolii l'au organizat, după baza care ni este dată în Testamentul Nou.

§ 3. (1) Dacă Biserica primitiva (de la început) ar fi fost organizată după modul papalității ori după o altă dominațiune de astăzi, recordurile (scrierile Evangheliștilor și a apostolilor) ar fi cu totul diferite de cum sunt. Noi am avea referențe la instalațiunea de apostolie a Domnului cu mare ceremonie, El însuși șezând într'un loc cu totul impodobit și pompos după cum șede și Papa, care primește Apostolia în haine scarlantină și fir, precum și cardinali, etc. Noi am avea legi stricte în privința sfintei "Vineri," de a ne reține de la carne și etc., și ceva în privința "aghesmei" (apă sfinită) și de asemenea ar trebui să aflăm scris cum că Domnul a stropit pe Apostolii Sai și gloata cu aghiasmă și cu busioc, și ceva despre semnul crucei; Maria Maica Domnului nu ar fi uitată din recordurile Scripturii; ci pe baza fiind că într'un mod minunat a conceput pe Domnul, Isus singur ar fi trebuit să anunțeze că este "maica lui D-zeu"; și ar trebui ca să aflăm că Isus singur a reprezentat o deosebită rugăciune și

inchinăciune Mariei, și ar trebui să aflăm scris ceva instrucții date Apostolilor ca prin "rugăciune către Maria să ne putem apropia de El." Ordin în privința "candelor" și a "lumânărilor sfinte" ar trebui să fie dat, când, unde și cum trebuie să fie întrebuințate. O altă instrucție ar trebui să fie dată în privința de a na ruga "sfîinților." Ceva instrucție despre liturghie, și cum întâlnirea lui Apostol Petru cu cei-l-alți apostoli, el a fost recunoscut de Papă; și cum că cei-l-alți Apostoli s'au prosternut și s'au închinat lui Petru, și cum că el a făcut liturghii pentru toți, declarând că are putere să recreeze pe Christos în pâne și să'l sacrifice din nou pentru păcatele personale. Noi am avea ceva scris cum că la îngropăciunea lui Stefan; că Petru sau cei-l-alți Apostoli au "sfîințit groapa în care l'au pus ca să se repauseze în pământ sfîințit," și cum că ei au pus în mâna lui o "lumină sfântă" și cum că au făcut niște "rugăciuni ca să'l deslege." Noi am avea și am afla scris regule și regulamente în privința de a ordina felicități preoți, și cum că laici (oamenii cari nu sunt sfîințiți de a poseda oficiul preot preotesco) nu sunt nici decum "frați" cu preoți, ci numai supușii lor. Noi afla că Domnul a ordonat ranguri printre preoți, mai mari și mai mici, cu titluri, precum reverant, mai reverant, cel mai reverant; Episcopi, Arhipiscopi, Cardinali și Papi; și informațiuni particulare pentru fiecare cum trebuie să-și păzească preoțiimea sa, căutând onoare preste onoare unul de la altul, și care să fie mai mare.

203 § 1. Despre astfel de lucruri nici e vorba în Sfânta Scriptură, dar de asemenea nici un sfat din partea Apostolilor, aceasta e prima dovada învederată că sistemele cari pretind de tot sau în parte o desbinare sau împărțere de biserică, așa niște autoritați și așa niște oficiuri și etc., cari n'au fost organizate de Apostoli sau sub conducerea lor nici de Domnul care i'a ales, și a recunoscut lucrul lor de bun.—Ioan 15:16; Fapte 1:2; Apoc. 21:14.

204 § 1. (2) În adăugare să dovedește că Biblia n'a fost urzită sau compusă de așeși organizători înțelepți; pentru că alt cum de sigur ar fi înzestrat'o cu referențe abundante de care noi am propus că ar fi trebuit să fie scrise în lăuntru.

§ 2 (3) După ce odată am ajuns la această cunoștință și dovadă că sistemul "mama" și numeroasele sisteme "fete" din ziua de astăzi nu sunt instituite de Domnul nostru și nici de Apostoli, ci au răsărit din corupțiunea dela învățăturile simple, și de atunci sunt numai niște instituții omeneste—incercători de a fi mai înțelepți de cât D-zeu în lucrul Divin—deci las să avem cea mai mare încredere în cuvântul lui D-zeu, și las ca noi să luăm seama cu cea mai mare sinceritate chiar la cele mai mici secreturi așezate înaintea noastră, în acest subject și în toate cele-l-alte.

§ 3. În decursul acestor șase mii de ani a istoriei lumii până în timpul prezent, D-zeu a permis omenimea în general în cursul ei de a se îngriji de problemele vieții. Omul natural a fost creat cu calitățile minții cari îl înduplecau a se închina și a onora pe Creatorul său; și aceste calități mentale nu au fost stânse de tot prin cădere, ade-

că nu s'au "stricat de tot," sigur aceasta nu e în general adevăr despre rasă. Precum D-zeu a permis pe oameni să exerciteze cele-lalte calități a minții lor după cum ei s-au ales, tot asemenea a permis ca ei să-și întrebuițeze moralitatea lor precum și riturile lor religioase după înduplicările lor. Noi putem vedea că afară de Israel spiritual, și influența care a eșit de la aceștia și a trecut la lume, Dumnezeu a lăsat lumea singură ca să se desvolte după pînțe ei, etc. Omul în necunoștința și orbia lui a căzut o pradă mare lui Satna și ingerilor căzuți, cari prin felurite forme și superstiții, religii false magice și etc., au întors mulțimea de la Adevăr. Apostol ne explică starea, zicând să omul cunoscând pe D-zeu, nu l'a mărit ca pe un D-zeu, nici nu i'a mulțămit, ci au devenit deșerți inchipuirile lor, și inima lor proastă s'a întunecat, și D-zeu i'a părăsit și i'a permis ca-și aleagă calea care au voit, ca să învețe anumite lecțiuni în legătură cu stricaciunea lor, și să fie manifestați prin degradarea în care vor cădea în grozava păcătuire și în ascultarea nebuniei a ori ce care nu este de la Creatorul.

205 § 1. După cum noi am văzut, D-zeu nu ș-au propus ca să lase omenimea în aceste slabe și căzute condițiuni; ci prin Creatura Nouă la timpul Său cuvenit, cunoștința Domnului va ajunge la fiecare membră a familiei omeniască, cu o deosebită ocaziune de a veni la deplină cunoștință despre Adevăr, și toate binecuvântările asigurate prin Răscumpărare. Dar punctul pe care noi îl dorim mai cu seamă de al anunța aici, după cum D-zeu astfel a lasat pe națiunile păgâne în stăpânirea lor înșiși, tot astfel El lasă pe așa numita "Creștinătate" de sine sau în cursul ei. El permite pe unii oameni cari au primit ceva din lumina descoperirii Divine asupra Planului Divin, de a organiza sisteme omenești, biserici și alte organizații. Toate acestea nu semnifică El nu ar avea putere să le oprească, sau că doar El le aprobează de bune aceste diferite conflicte, cari sunt mai mult sau mai puțin vătmătoarele în instituțiile omenești și bisericile creștinătății. Aceste exerciții vor compune o altă lecțiune prin care oameni cu timp vor fi muștrați, când vor recunoaște măreța ducere la desăvârșire a Planului Divin și vor vedea cum D-zeu a lucrat neconținut la complectarea scopului Său original, ignorând lucrările și înșălăciunile omenești, și complectându-și prin ele câte odată scopurile Sale în parte și câte odată în absolută împotrivire asupra scopurilor. Chiar așa a făcut El la sfârștul Vârstei Iudeică, când a permis pe unele națiuni prin cari ș-au împlinit Planul Său prin persecutarea și crucificarea D-lui și a Apostolilor Săi. Si după cum unii dintre ei au fost "Israeliti adevărați," și după aceea redicându-i și binecuvântându-i și făcându-i părtași la suferințele lui Christos pentru că mai târziu să devină părtași la măririle Lui, tot așa și sunt "Israeliti spirituali adevărați" cari, ca Pavel s'au scăpat de lațurile împotrivorului.

§ 2. Alt punct vrednic de notat: Domnul a avut un timp special pentru începutul Impărăției Sale, un timp anumit în care, cei aleși Creatura Nouă să fie desvoltată și

pregătită pentru serviciul Său; și sa facă parte din Planul Său ca o deosebită lumină să lumineze asupra începutului și a încheerii acestui period. Apostol ne face să înțelegem aceasta când se referă către noi: "asupra căror sfârșitul vârstei a sosit" (1 Cor. 10:11.) Aceasta s'a întâmplat la scurgerea Vârstei Iudeică și la începutul Vârstei Evanghelică ca calea, adevărul și viața să fie arătate, apoi urmără vârste "întunecate" acuma însă la scurgerea timpului Vârstei Evanghelică și la începutul Vârstei Mileniului, lumina luminează ca nici odată mai înainte adecă să vād lucruri "nouă și vechi." Dacă noi ne propunem că Domnul la începutul Vârstei a binecuvântat pe ai Săi cu deosebită lumină, apoi tot așa și acuma, la încheerea acestei Vârste, ai Săi sunt favorați cu Adevărul prezent ca prin acest adevăr să fie sfințiți, noi nu trebuie să credem că a fost de lipsă tot aceea măsură de lumină spre sfințire în decursul secolelor cari au urmat, în unele cari sunt cunoscute ca "vârste întunecate." Si nu avem să ne presupunem că Domnul s'a lăsat pe sine fără de mărturie, cu toate că ar fi putut fi negați pe paginile istoriei; dar aceste negări ar fi fost privite ca nuele la timp potrivit pentru neînțelegerea sau întunecimea lor și de a nu putea fi în atingere și în simpatie cu marcele sistem a lui Antichrist, — de și unii din ei au putut să fie în aceste sisteme. Dar Domnul acuma chiamă, aplicând acuma clar și arătând ca să așteptăm că vom afla pe mulți din poporul Domnului în lăuntru, confuzați și sălbătăciți, de sectarism, în Babilon: "Acăzut a căzut Babilonul cel mare." "Ești afară, din Babilon din Babilon poporul meu, ca să nu luați parte la păcatele sale, și ca să nu luați parte la plăgile sale." — Apocs. 18:24.

206 § 1. După ce într'o clipită am privit asupra Biserice și a istoriei ei, las să venim cu mai multă îngrijire la o examinare a Biserice după cum, de la început a fost ilustrată de Domnul. După cum este numai un Spirit a Domnului, care trebuie să'l aibă toți cari sunt ai Săi tot așa este numai un cap și centru a Biserice, Domnul nostru Isus Christos. Noi totuș avem a ne aminti că în tot lucrul Său Părintele liber a fost recunoscut, și pe însăși baza Sa lucrul Său a fost îndeplinit în numele Părintelui, prin autoritatea Părintelui; — ori ce "plantă pe care n'a plantat-o Părintele va fi desrădăcinată. (Mat. 15:13) Biserica Adevărată, Cretura Nouă e planta Părintelui. Domnul nostru zice "Eu sunt Via cea adevărată, voi sunteți cordele și Părintele este vierul." Mai târziu El arată că este o "vie a pământului," o biserică nominală falsă, care nu e planta Părintelui, și va fi desrădăcinată. Fruptul iei adevărată este iubirea, și e foarte prețuită înaintea Părintelui; dar fruptul viei pământului este egoismul (iubirea de sine) în felurite forme, și în fine va fi adunată în teascul mănecii lui D-zeu în mare Timp de strămtorare cu care această Vârste să va închea. — Ioan 15:1-6; Apocs. 14:19.

207 § 1. Fiecare cercător de Scripturi de sigur a observat că Domnul și Apostolii nu au recunoscut vro împărțire de Biserică sau deosebire, și au negat ori ce rupere

sau deosebire și ori ce nume atât în fact cât și în nume. Pentru dânsi Biserica a fost una și nedespărțită precum și în credință "un singur Domn, o singură Credință și un singur Botez. De aceea vobește Scriptura despre Biserica lui D-zeu, Biserica Viului D-zeu, Biserica lui Christos, Biserica celor întâi născuți; și individuali Bisericei se numeau "frați", "invățacei," "Creștini." Toate aceste nume sunt întrebuițate fără deosebire pentru Biserica adeverată, ca la una întreagă, fără diferență că ar fi adunarea (două adunările) chiar numai din două sau trei persoane, la Ierusalim ori la Antiochia ori în alt loc, diferența acestor nume și întrebuițarea lor în general clar dă de înțeles că nici unul nu a fost propus a fi nume propriu. Toate au fost numai ilustratoare despre marele fact care Domnul și Apostolii Săi l'au întemeiat, că Biserica (ecclesia, corpul compania) de urmașii în urma lui sunt "aleșii Săi" cari au a se împărtăși la crucea lui și a învăța lecțiile de lipsă acuma, și apoi mai târziu să fie cu Dânsul în mărire.

207 § 1. Această indeletnicire ar fi trebuit să continue, dar a fost schimbat în decursul "vârștelor întunecate." Când rătăcirile s'au dezvoltat, și spiritul sectarian a sosit dimpreună cu întunericul care acopere pământul și prin urmare de acolo au urmat feliurite nume după cum parte din ele sunt aici intraduse după cum urmează: Biserica Romano-Catolică, Biserica Baptistă, Biserica Lutherană, Biserica Anglicană, Sfânta Biserica Catolică, Biserica Wesleyană, Biserica Prezbiteriană, și alte multe nume. Acestea sunt "semnele carnale după cum Apostol Pavel le arată, (1 Cor. 3:3,4), și după cum Creatura Nouă este din întunericul care așa de mult a acoperit lumea și devine de asemenea luminată asupra acestui punct; și după ce a observat rătăcirea și ivirea răului, nu numai că ese dintre sectarism, dar de asemena refuză de a mai fi recunoscut subț astfel de nume nescripturale, — și cu bunăvoința răspunde la unul sau la toate cari sunt Scripturale.

Deci acuma să examinăm fundația Bisericei pe care Domnul a stabilit-o:—

CEI DOISPREZECE APOSTOLI A MIELULUI

208 § 1. Apostol declară că altă temelie sau fundație niminia nu poate pune decât ceea ce este pusă de Isus Christos. (1 Cor. 3:11) pe această temelie Domnul nostru ca reprezentantul Părintelui începu a-și zidi Biserica Sa. El a început cu chemarea celor 12 Apostoli; nu din întâmplare au fost 12, ci conform Planului Divin. Nu numai că Domnul nostru na a ales decât numai 12 Apostoli și nu mai mult, dar nici nu a comunicat mai departe nici nu a mai dat autoritate de a mai alege. Dar dovedindu-se după aceea că Iuda Iscariotul a fost nevrednic de poziția care a primit-o între cei 12, a căzut de la locul care l'a luat Apostol Pavel.

§ 2. Noi notăm, cu cea mai mare îngrijire cum Domnul a vegheat asupra Apostolilor, și cât a fost de mare îngrijirea lui pentru Petru, rugăciunea lui pentru dânsul în oara ispitei, și apelul Său către dânsul că du-

pă aceea să păstorească oile și melușii Săi. Noi de asemenea putem nota grija Domnului pentru indoialului Toma și voința lui de a-și dovedi factul cu totul despre înviere. Dintre cei 12 El n'a pierdut nici pe unul decât numai pe fiul pierderii, și aceasta i'a fost cunoscut Domnului din prezicerile Scripturii că unul va cădea. Noi nu putem recunoaște alegerea lui Matia după cum e introdus în Fapte ca o alegere de la Domnul. El fără indoială a fost un om bun, și a fost ales de cei 11 fără autoritate. Ei au fost instruiți casă aștepte la Ierusalim, până când să va revărsa puterea Spiritului sfânt la Rusale, și acesta a fost încă în decursul așteptării înainte de a fi îmbrăcați cu putere de sus, și prin aceasta ei au greșit, că au aruncat sort și au ales pe Matia pentru ca să ie locul lui Iuda. Domnul nu i'a mustrat pentru această amestecare mijlocitoare în aranjamentele Sale, ci numai simplu Domnul a negat alegerea lor, și la timpul convenit a adus înainte pe Apostol Pavel, declarând, că "el e un vas ales pentru mine, și trebuie să sufere mult pentru numele meu." Si de asemenea am adeveririle Apostolului că el a fost ales din pântecul mamei sale ca să fie un serv deosebit și mai departe e dovedit că nu a fost unul din mai depe urmă Apostoli. (Galat. 1:15; 2 Cor. 11:5).

209 § 1. Din aceasta să va putea vedea că noi cu totul suntem afară din acordul (unirea) cu privire la Papalitate și a Protestanților, Biserica Episcopală, Biserica Catolică Apostolică, și a Marmonilor, toți cari pretind că numărul Apostolilor nu a fost mărginit numai până la 12, și că din zilele lor ei au urmași cari scriu și vorbesc cu egală autoritate ca și cei doisprezece. Noi negăm aceasta, și ca dovadă înseamnă, că Domnul cât de particular a ales pe cei doisprezece, amintindu-ne că numărul celor 12 aparține la această alegere și e întrebuițat în lucruri sacre; și noi încununăm climă arătând icoana simbolică a Bisericei mărită provăzută în Apocalips 21 Ierusalimul cel nou, Biserica, Mireasa unită cu Domnul ei, e foarte clar liniat; și adeverirea în icoană e foarte deosebită încât cele douăsprezece temelii a cetății sunt prețioase, și că în cele douăsprezece temelii fură scrise numele celor "12 Apostoli a Mielului," nu mai mulți nu mai puțini. Ce fel de dovadă mai bună am putea avea, că nici odată n'au fost mai mulți decât 12 Apostoli a Mielului, că și dacă au fost mai mulți de cât 12 au fost după cum Apostol Pavel arată "Apostoli mincinoși." — 2 Cor. 11:13.

§ 2. Nici nu ne putem închipui de ce ar fi lipsă mai de mulți Apostoli. De oare ce noi avem pe cei doisprezece la noi — noi avem mărturia lor și fructul ostenei lor, într'o formă de tot convenientă mai mult de cât de la aceea cari au fost personal cu dânsii în decursul serviciului lor. Scrierile misiunii lor sunt la noi; scrierile cuvintelor Domnului, minunile și etc. Discursurile lor în felurite predici despre învățatura cerștinească scrisă în epistolele lor, cari sunt în mânele noastre în chipul cel mai indestulător. Acestea sunt "indestulătoare" după cum Apostol Explică, pentru omul lui D-zeu ca să fie pregătit pentru ori ce lucru Bun. Explicând afacerea mai Departe Apostol decla-

ră, "cu nu mam retras de la voi a nu vă spune tot planul lui D-zeu." Ce deci mai lipsește? — 2 Tim. 3:17; Fapte 20:27.

210 § 1. Imediat după scurgerea celor 40 de zile de întreținere în Pustie unde a fost ispitit de împotrivi-torul, Domnul nostru a început a predica Evanghelia des-pre Impărăția viitoare și a început a invita următori cari fură numiți învățăcei dintre aceștea învățăcei Domnul a ales pe cei doisprezece (Luca 6:13-16.) Ei toți au fost dintre cei ce să poate zice umblători umiliți în viața lor, unii dintre ei au fost pescari, și despre ei e declarat că a fost fără desaprobare, și că guvernătorii "cunoșteau că ei erau oameni neșcolat." (Fapte 4:13) După cum se vede cei doisprezece au fost chemați dintre învățăcei sau din-tre cei-l-alți următori cari au fost incredințați în cauza Domnului și al mărturisii fără ca să-și părăsească ocupa-țiunea lor zilnică. Cei doisprezece au fost invitați de a devini dimpreună osociați în serviciul Evengheliei. Si re-portul ne spune că ei au părăsit toate numai să poată ur-ma Lui. (Mat. 4:17-22; Marcu 1:16-20; 3:13-19; Lu-ca 5:9-11.) Cei șapte zeci cari au fost însărcinați, nici odată n'au fost recunoscuți ca Apostoli. Luca ne dă o deosebită socoată despre alegerea celor 12, informându-ne că chiar nainte de întâmplarea când Domnul s'a tras la un munte ca să se roage — invederat de a se sfătui cu Părintele în privința lucrului Său și despre împreună lu-crătorii Lui. El a continuat toată noaptea în rugăciune, — și când se făcu ziuă a chemat la sine pe învățăcei (grecește, *matthes* — elevi sau scolari); dintre cari a ales doisprezece pe cari i'a numit *Apostoli* (grecește *Apostolos* 'adeacă trimiși) aceștea fură însemnați și deosebiți printre cei-l-alți învățăcei. — Luca 6:12, 13, 17.

§ 2. Cei-l-alți învățăcei cari nu au fost aleși de a fi Apostoli, fură deasemenea iubiți de domnul, și fără îndoială erau în deplină simpatie cu hotărârea Domnului și a celor doisprezece, recunoscând aceasta ca un interes a lu-crului în general. Pe ce bază a făcut Domnul alegerea Sa, nu e arătat; dar noi avem recordul rugăciunii Sale spre rezultatul "că ai tăi au fost și Tu mi'ai dat mie;" și eară "dintre aceștea pe cari mi'ai dat mie nu am per-dut nici pe unul, decât numai pe fiul perderei." — Iuda. În ce senz sau grad a făcut Părintele alegerea celor doi-sprezece, aceasta nu ne im-poartă pe noi. Fără îndoială una din calitățile lor a fost umiliția; și neîndoielele lor, ocupațiunea și experiențele în viața lor de mainainte au fost în așa stare de i'a putut face nu numai oameni umi-liți, ci au fost invredniciți de a se întări în carac-ter, în hotărâre și în stăruință, etc., până la așa un grad la care alți nu ar fi putut ajunge. Noi suntem informa-ți că alegerea celor doisprezece s'a întâmplat în acelaș timp fără ca să aștepte până la Rusale (Datul conceperei Bi-sericeii, a fost în mare măsură de a primi pe aceștea doi-spre zece ca să fie deosebiți cu Domnul, de a fi la luc-rul Său, de a auzi vestea lui, ca astfel la convenit să fie marturi și ca să ne declare nouă și la tot poporul Domnului lucrul cel minunat a lui D-eu, și dulcele cuvinte a vie-

ței manifestate prin Isus. — Luca 24:44-48; Fapte 10:39-40.

INSĂRCINAREA APOSTOLILOR

211 § 1. Nicării în Scripturi nu se află nici chiar cea mai mică cugetare ori propunere despre apostoli în pri-vința că ar fi avut a fi stăpânitori preste moștenirea lui D-zeu; sau că ei au avut a se considera pe ei înșiși de-osebiți dintre cei-l-alți credincioși, sau ca liberi din pa-rtea legii lui D-zeu, or în oareșcare favoare deosebită ori mai siguri despre vecinica moștenirii decât cei-l-alți. Ei continuu au avut a-și aminti că "Voi toți sunteți frați," și că "Unul este învățătorul vostru, Christos." Ei tot de-auna au avut de a-și aminti că a fost de lipsă pentru dânși de a-și face sigură chemarea și alegerea; și fără de a asculta de legea iubirei și fără de a "umbla umiliți ca pruncii, ei la nici un caz nu ar putea intra în Impărăția lui D-zeu." Ei nu au primit alte titule oficiale ori alte instru-ctii în privința de a-și schimba, și a se îmbrăca în haine deosebite sau de a avea deosebită purtare, ci numai ca ei să fie exemplul la turmă; ca "alți văzând lucrările lor cele bune să mărească pe Dumnezeu;" așa că cei-l-alți urmând lor să fie următori conducătorului lor deasemenea, și în fine să poată dobândi aceeași glorie, onoare și nemu-rire. — părtași la natura divină, membrele Creaturii Nouă.

212 § 1. Însemnatarea lor a fost una de serviciu—ei au avut a servi unul pe altul, să servească Domnului și de a-și pune viața pentru frați. Acest serviciu sau lucru a fost să fie făcut în legătură cu vestirea Evangheliei (vestea de bucurie mare). Ei au fost părtași la aceeași ungere care a venit preste Domnul, tot aceea ungere care aparține la Creatura Nouă a Preoțimeii Regească, și e descrisă prin Profet, zicând, "Spiritul Domnului e asupra mea care m'a uns ca să predic vestea de bucurie celor umiliți . . . Să vindec inimile celor zdrobiți. — Isaia 61:1-2; Luca 4:18-21; Mateu 10:5-8; Marcu 3:14, 15; Luca 10: 1-17.

§ 2. Cu toate acestea ungerea nu a venit preste ei până la Rusale, ei mai înainte au avut o încercare mai întâi de a vărsa Domnul preste ei o parte de Spirit, pute-re, etc., când i'a trimes că să predice. Dar chiar în acea-stă ocaziune deosebită pentru coraj; Domnul a luat mai târziu și a trimes pe alți șapte zeci de ucenici de a face lucru în asemănare, și i'a împuternicit de a implini minu-ni în numele lui. Lucrul adevărat a Apostolilor nu a început într'un sens deplin până după ce au primit Spiritul Sfânt la Rusale. O arătare de putere divină Spiritului, dar de asemenea, de a putea aceste daruri și asupra alto-ara. De acolo înainte prin această putere amintită ei au fost deosebiți dintre toți cei-l-alți ai Bisericeii. Cele-l-alte mem-bre fură socotite în Unsul, Corpul lui Christos, fiind fă-cuți părtași la Spiritul Sfânt și concepuți de Spiritul Sfânt spre înoirea vieții, etc., dar nici unul nu a putut să aibă vre'un dar, sau o altă descoperire specială decât aceea care a fost dată prin Apostoli. Aceste daruri de a face mi-nuni, de a vorbi în limbi și de a tălmăci, etc., noi ori și

cum nu avem a purta în minte nici într' un senz impedicatori ori a lua locul fructelor Spiritului Sfânt, cari au a fi crescute sau dezvoltate de fiecare credincios prin ascultarea instrucției Divine — după cum fiecare crește în har și cunoștință și iubire. Această primire de daruri, oare unul a putut să o primească și totuș să fie un țimbal resonător, a însemnat pe Apostoli, ca servi speciali sau reprezentanți a Domnului în lucrul și fondarea Bisericii. — 1 Cor. 2:7-10; 13:1-3.

213 § 1. Domnul prin alegerea Apostolilor, și prin instrucția care le-a dat'o a avut în privire ca binecuvântarea și instrucția să treacă la toți urmași Săi până la sfârșitul Vârstei. Aceasta e învederat din rugăciunile lui la sfârșitul misiunii Sale, în privința când s'a referat la învățaceii, El zise. "Eu am făcut cunoscut numele tău oamenilor (Apostolilor) căror mi-ai dat din lume: ai Tăi au fost și tu mi-ai dat mie; și ei au păzit cuvântul Tău. Și acuma ei cunoscură că toate lucrurile cari mi le-ai dat sunt dela tine; pentru că Eu le amdat cuvintele (învățătura) care Tu mi-ai dat'o și ei au primit'o . . . Eu mă rog pentru dânsi. Eu nu mă rog pentru lume, ci pentru acei pe cari tu mi-ai dat: fiind că ei sunt ai Tăi. . . Nici nu mă rog numai pentru aceștia (Apostoli) ci și pentru acei cei vor crede în mine prin cuvintele lor (intreagă Biserica Evanghelică): ca ei toți să fie una (în scop și iubire,) după cum Tu Părinte ești în Mine și Eu în Tine, ca ei de asemenea să fie una în noi; (apoi arătând ultimul scop pentru această alegere, atâta a Apostolilor cât și a întregii Creatură Nouă: El a adăugat.) încât lumea (pe care D-zeu a iubit'o încă pe când a fost păcătoasă și a rescumparat'o prin prețiosul sânge) ca să poată crede că Tu m'ai trimis" — de ai mântui și ai restatornici. — Ioan 17:6-9, 20-21.

§ 2. Apostolii deși erau oameni neînvățați, învederat că au fost de un caracter tare, și neavând înțelepciunea și educația lumii, ei mai ușor putea să primească învățătura Domnului pentru că era mai vrednică de primire și una despăgubitoare și pentru că era "Spiritul unei minți sănătoasă." Nu e lucru străin, de aceea că aceștia oameni au fost pe o formă recunoscuti de biserica timpurie și ca conducători pe calea Domnului, — mai cu seamă fiind că au fost hotărâți a fi instructori, "Stâlpi în Biserică," al doilea după Domnul în autoritate. Pe felurite căi Domnul i'a pregătit pentru această pozitie.

214 § 1. Ei au fost continui cu dâsul și pentru aceea au putut să fie marturi despre toate afacerile Sale în decursul misiunii, învățătura, Lui, misiunea Lui, rugăciunea Lui, simpatia Lui, sacrificarea de sine chiar până la moarte, și în fine au fost marturi la învierea Lui. Nu numai Biserica de la început a avut lipsă de aceste mărturii, ci și toți acei cari au fost chemați a primi pe Domnul ca unii chemați la Creatura Nouă — toți cari au alergat după scăpare și sperează în mărețele speranțe pe caracterul Său, în jertfirea Sa la moarte, în învățătura Lui și în Planul Lui D-zeu pe care El îl va

implini — a fost chiar de lipsă așa mărturie personală în privința a toate aceste afacari, spre îndemnul ca ei să poată avea credință puternică, și o sfățuire puternică.

§ 2. Alți șapte zeci de învățacei fură trimiși mai târziu de Domnul, ca să proclame prezența Sa și secerișul Vârstei Iudeică, însă lucrul lor a fost deosebit în multe privințe de a celor doisprezece. Intr'adevăr în ori ce chip Domnului sa părut cu deosebire ca se așeze pe Apostoli la o parte, încât noi cu întreagă Biserica să avem cea mai deplină încredere în ei. Numai aceștia singuri a fost părtași la cina cea de pe urmă și la instituirea memoriei morței Sale; numai aceștia singuri au fost în Getsemane; deasemenea după: înviere cu deosebire lor li s-a aretat; și special ei au fost aleși a fi vorbitorii Spiritului Sfânt la Rusale. Cei unsprezece "erau Galileni" (după cum unii au observat) și ziceau au nu sunt aceștia Galileni? — Fapte 2:7 Luca 24:48, 51; Mat. 28:16-19.

214 § 2. De și Domnul după învierea Sa s'a aretat la preste 500 de frați, cu toate acestea Apostolii au fost cei mai deosebiți căroro Domnul le-a descoperit toată afacerea și ei au fost cu deadinsul spre scopul de a fi "marturi" despre toate lucrurile în țeara Judeilor și în Ierusalim; cari l'au omorât și l'au spânzurat pe lemn pe care D-zeu l-a înviat a treia zi . . . "Si El ne-a ordinar ca să predicăm poporului," etc., — Fapte 10:39-45; 13:31; 1 Cor. 15:3-8.

215 § 1. Apostol Pavel nu a fost un martur care să fi văzut deadreptul cu ochii săi toate ca cei unsprezece dar a fost totuș un martur a învierii Domnului fiind că nu preste lung timp i s'a dat o zare strălucitoare a măreției Sale din prezent, după cum el însuși a adevérit afacerea, — "ear mai pe urmă de toate s'a arătat și mie ca (unui născut înainte de timp") Apostol Pavel nu a fost înrealitate intitulat ca să vadă pe domnul în mărire mai înainte de cât cei-l- alți membrii a Bisericii la a două prezență, când toți cei credincioși ai Săi vor fi înșchimbați și vor fi făcuți asemenea lui; dar ca Apostol să poată deveni un martur lui i s'a dăruit această rază și în adăugare i s'a dăruit vedenii și descoperiri mai pre sus de cât la toți cei-l-alți. (2 Pet. 3:15.) El a fost cinstit cu astfel de vedenie din cauza că el mai înainte nu a avut întâlnire cu Domnul. Dar însăși experențele sale speciale n'au fost numai pentru înaintarea sa; ci de căpitenie, noi putem să ne presupunem că a fost pentru înaintarea Bisericii întreagă. E sigur că deosebite experențe, vedenii, descoperiri și etc., dăruite Apostolului care a luat locul lui Iuda au fost mai ajutătoare decât acelea a acelorlalți Apostoli.

§ 2. Experențele sale au fost permise nu numai de a apreția lucrurile cele afunde a lui D-zeu, ci chiar și unele lucruri cari nu au fost ertat a se spune (2Cor. 12:4.) ci lumina care a lucrat în mintea Apostolului prin mărturia lui a strălucit preste Biserica din zile lui până în timpul prezent.

§ 3. Multămită să fie Domnului pentru aceste vedenii și descoperiri dăruite lui Pavel ca el să poată cu-

prinde și apreția disperarea cea și să recunoască lungimele lățimele, înălțimele și afuzimele caracterului Planului Divin așa de clar, și a fost din cauza că el a aprețiat atâta încât el însuși a fost calificat sau ales de a dovedi în învățăturile și epistolele sale intru așa un chip încât binecuvântările au putut să treacă preste întreaga clasă credincioasă dealungul Vârstei Evangheliei. Intr'adevăr, chiar astăzi Biserica ar fi mai curând în stare de a da în lături mărturiile celor-l-alți apostoli, decât să dea în lături mărturia acestui unu. Cu toate acestea nouă ne pare bine a avea deplina mărturie și suntem voioși a apreția pe toți, precum și întregul caracter a celor doisprezece. Notează mărturia care arată Apostolia lui: mai întâi e toate cuvintele Domnului, "Acesta este un vas ales pentru mine, ca să mărturisească numele meu înaintea neamurilor și regiilor și înaintea fiilor lui Israel." (Fapte, 9:15.) Însă declarația Apostolului e: "Eu mărturisesc înaintea voastră fraților, că Evanghelia care eu am predicat'o nu este de la om, fiind că nici nu am primit'o de la om, nici nu am învățat'o de la om, ci prin descoperirea de la Isus Christos." Cel care a pregătit pre Petru spre Apostolia circumcisiunii (Iudeii) tot acela a lucrat puternic în mine cătră neamuri." (Gal. 2:8.) Nu numai că zelul său a fost pentru Domnul și frați, și binevoitor de de ași spesa viața sa pentru frați — a spesa timpul și puterea pentru binecuvântarea lor, dovedindu-se vrednic de Apostolia să în egalitate ca și ori care alt Apostol, dar când Apostolia sa în relațiune cu Biserica a fost întrebată de unii, el liber s'a adresat la aceasta și la binecuvârile Domnului în legătură cu descoperirile și servile, etc., dovedindu-se că el nu e unul din cei mai de pe urmă dintre cei-l-alți Apostoli. — 1 Cor. 9:1; 2. Cor. 11:5,23; 121-7; Gal.2:8; 3:5.

216 § 1. Scopul Domnului nu a fost ca Apostolii să lucreze numai pentru Iudei; chiar din contră e scris. El a instruit pe cei unsprezece că lucrul Său și a lor a fost pentru tot poporul; dar cu toate acestea ei au avut a întârzia la Ierusalim până când vor fi înzestrați cu putere, și ei au avut ca acolo să înceapă mărturia lor. Cuvintele D-lui nostru au fost, "Voi veți primi putere după ce Spiritul sfânt va fi venit preste voi, și voi i-mi veți fi marturi în Ierusalim și Iudeia cât și în Samaria și până la cele mai depărtate părți ale pământului." (Fapte 1:8) Aceasta mărturie nu a continuat numai în timpul vieții Apostolilor, ci ea mereu nuat numai în timpul vieții Apostolilor, ci ea mereu instruesc pe cei credincioși, incurajează, adoptează, și nutrește pe cei credincioși, și mustră. Serviciul lor după moarte nu a încetat. Ei încă vorbesc, mărturisesc, ei mereu sunt vorbitorii cu credincioșii a Domnului.

INSPIRAȚIUNEA APOSTOLILOR

217 § 1. E forte bine că noi avem încredere în Apostoli ca și marturi credincioși, sau istorisitori, și că notăm că mărturia lor a purtat sigilul onestiei, interesul în zelul lor pentru Domnul cel înviat și mărit. Mărturiile lor nu ar avea valoare dacă nu ar avea mai mu-

ltă cumpenire de cât aceasta; dar noi aflăm Scripturile că ei au fost inspirați de Domnul ca agenți întrebunțați, și că ei cu deosebire au fost conduși de El în privința mărturiilor, învățăturilor și a rânduelei, etc. pe care avea a o stabili în Biserică. Ei au mărturisit nu numai despre lucrurile pe cari le au auzit și văzut, ci în adăugare, și despre instrucțiunile cari le au primit prin Spiritul Sfânt; astfel ei au fost supravegheatori credincioși "Deci astfel să ne socotească cineva ca niste supravegheatori a misterului lui D-zeu," zise Apostol Pavel (1 Cor. 4:1.) Tot același cuget a fost expresat de Domnul când a zis despre cei doisprezece, "Eu vă voi face pre voi pescari de oameni, și cară "păstoreștem oile mele," "păstorește melușii mei." Apostol de asemenea zice — misterul (adevărurile afunde a Evangheliei în privința Creaturii Nouă — Christos) care a fost ascuns în vârstele din trecut, ear acum descoperit sfinților Apostoli și profeților prin Spiritul Sfânt. Scopul descoperirii misterului e explicat a fi: "Ca să facă pe toți oamenii să vadă toți oameni că societatea misterului (pe condițiile pe care Creatura Nouă poate dobândi participare) cari de la începutul creerii lumii au fost ascunse în D-zeu." (Efes. 3:3-11.) Apoi eară vorbind despre clădirea Bisericii pe fundamentul Apostolilor, a Profeților și alui Isus Christo care însuși a fost peatra unghiulară, Apostol declară "pentru cauza clădirei Bisericii, Tempul lui D-zeu, eu Pavel sunt prizoner a lui Isus Christos pentru voi neamuri" — Efes 2:20,22; 3:1.

217 § 2. Mângăitorul a fost promis "de avă învăța toate și a vă aminti"; "și el vă va arăta vouă și Lucrurile viitoare." (Ioan 14:26; 16:13.) până la anumită întindere, fără îndoială aceasta e aplicabil la întreaga Biserică, dar speciala fost aplicabil apostolilor; și continuu operează cătră cei remași a Bisericii prin Apostoli — cuvintele lor sunt canalul prin care Spiritul Sfânt ne învață lucruri nouă și vechi. În armonie cu aceste promisiuni noi putem să înțelegem inspirația Apostolilor care a fost dintr'un caracter întreit. (1) Reîmprospătarea amintirii făcându-i vrednici de a rechema și a reproduce învățăturile Domnului personale. (2) Conducerea într'o aprețiere de adevăr care aparține la, Planul Divin a Vârstelor. (3) Descoperiri speciale despre lucruri viitoare despre care Domnul nostru a declarat, "Eu am încă multe a vă spune, dar voi nu le puteți cuprinde acuma." — Ioan 16:12.

218 §.1. Noi nu avem a ne propune că reîmprospătarea de memorie (amintire) a Apostolilor au dat de înțeles o dictare despre toate rostirile și rânduelei Domnului care au fost vorbite prin cuvintele Sale. Nici scrierile Apostolilor nu ne dau dovezi astfel de dictării. Promisiunea Domnului, e o garanție despre adevăritate lor că sunt corecte. În fiecare Evanghelie din cele patru avem despre viața Sa timpurie și despre misiunea Sa; și în fiecare personalitate a celor patru Evangheliști e manifestată. Fiecare în stilul său reputează articolele

car i se impare mai important, și sub supravegherea Domnului acestea diferite reporturi alcătuiesc toate la o lăptă o istorisire întregă ca una de lipsă pentru credința Emerică, despre Isus că e Mesia despre care Profetii au vorbit, și că profețiile sau implinirile în privința acestor fapte, despre viața și învățăturile lui. A avut inspirația de a vorbi cuvânt după cuvânt dictări nu ar fi fost de lipsă ca mai mulți oameni tot aceea istorie să istorisească. Domnul prin Spiritul Său sfânt a supravegheat afacerea încât nici un lucru de importanță nu a fost lăsat afară, — pentru "ca omului lui D-zeu să poată fi desăvârșit cu toate înzestrat." E foarte interesant de a nota recordul Apostolului Ioan care adaugă ceea ce lipsește în celelalte Evanghelii a lui Matei, Marcu și Luca — și mai cu seamă istorisește împrejurări și întâmplări lasate afară de cei-l-alți trei.

219 § 1. Propunerea Domnului a fost că El prin Spiritul Sfânt să calauzeze pe Apostoli, și prin ei Creația Nouă, în "tot adevărul," se înțelege că călăuzirea va fi una generală, mai curând de cât una personală sau individuală de a conduce în tot adevărul; — și implinirea în chipul acesta e implinită după cum ne dovedesc reporturile. De și Apostolii afară de Pavel, fură oameni simpli și nescolați, cu toate acestea arătările lor scripturale sunt foarte însemnate. Ei erau în stare de a combate înțelepciunea celor înțelepți — precum erau în stare de a combate înțelepciunea celor înțelepți — Precum erau teologii din zilele lor și de atunci încoace. Ori și cu câtă dibăcie a fost rătăcirea totuși nu a putut sta înaintea înțelepciunii cuprinsă de dăniși din profetii, din lege și din învățăturile Domnului. Doctorii de lege a Iudeilor au observat aceasta, și după cum cetim. "și cunoscură că fusese cu Isus — adecă ei au învățat învățătura lui și au primit Spiritul Său. — Fapte 4:5,6,13.

§ 2. Epistolele Apostolilor sunt compuse de așa argumente logice care sunt bazate pe scrierile inspirate a Testamentului Vechi și pe cuvintele Domnului; și preste întreaga Vârsta Evangelică, toți cari au luat parte la același Spirit urmând liniile de dovezi pe care Domnul prin vorbitorii Săi le-a așezat înaintea noastră, de asemenea au fost conduși la aceeași încheiere de adevăr pentru că credința noastră să nu fie bazată pe înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui D-zeu. (1 Cor. 2:4,5.) Totuși în aceste învățături precum și în prezențările lor istorice, noi nu avem dovezi ca să fie dictări cuvânt, și nici o dovadă că ei au fost secretarii Domnului, cari să scrie și să vorbească într'un mod mecanic după cum au făcut profetii din vechime. (2 Petru 1:21.) Ci din contră, privirea lor limpede a fost o lumină a minții lor care i'a învrednicit de a vedea și a apreența scopul Divin și astfel al adevărului clar; și tot așa chiar de atunci poporul Domnului urmează conducerea lor, prin care au fost învredniciți a crește în har

și iubire, și astfel au fost învredniciți de a cuprinde cu toți sfinți care este lăptimea, lungimea, afunzimea și înalțimea; și a ști iubirea lui Christos "care întrece ori ce cunoștință omeniască." — Efes 3:18,19.

220 § 1. Cu toate acestea noi pe deplin suntem îndreptățiti în credință că celalte învățături ale lor precum și reporturile lor istoricesc într'ășa un mod au fost supravegheate de Domnul încât cuvintele nepotrivate au fost incunjurate, și adevărul a fost compus într'ășa un chip încât a fost "hrană la timp cuvenit" pentru casa credincioasă din zilele lor până în prezent. Supravegherea divină asupra Apostolilor a fost aretată de mai înainte prin cuvintele Domnului, "ori ce veți lega pe pământ va fi legat și în ceri; și ori ce veți deslega pe pământ va fi deslegat și în ceri." (Mateiu 18:18.) Noi aceasta am, înțelege că semnifică, nu că doară Domnul să devină ascultător la dictarea Apostolilor, ci ca să fie conduși și păstrați prin Spiritul Sfânt, încât hotărârile lor în Biserică, în privința lucrurilor lor au a fi considerate ca obligatoare și ce lucruri au a fi considerate a fi alese, care să fie cuvenite hotărâre; și astfel Biserică în general să poată cunoaște că afacerile sunt fixate, așezate, și să ajungă la o încheiere că hotărârea e de la Domnul și de la Apostoli.

PE ACEASTĂ PEATRĂ VOI ZIDI BISERICA MEA.

220 § 2. Aceasta a fost în deplin acord, că după ce Apostol Petru a mărturisit că Domnul nostru a fost Mesia. "Isus a respuns și a zis lui, fericit ești tu Simioane Bariona: pentru că sânge și carne nu ți-a descoperit ție, ci Părintele meu care este în ceri. Si eu i-ți zic ție, tu ești Petru (*Petros*—o peatră, o stâncă), și pe această stâncă (*peatră*—grămadă de peatră—mărețta stâncă fundamentală de adevăr, care chiar acuma ai rostit'o) pe aceasta voi zidi Biserica mea." Domnul e Arhitectul, după cum Domnul însuși declară că e temelie. "Aitâ temelie nimenea nu poate pune afară de ceea pusă de Isus Christos." (1 Cor. 3:11) El e mărețta Stâncă, și pentru aceea mărturisirea lui Petru a fost o mărturie tare ca stâncă și o declarație despre principurile temeliei care era așezată sub Planul Divin. Apostol Petru astfel a înțeles această afacere și după aceea a înțeles a și rostit'o (1 Petru 2:5,6.) El a declarat că toți consacrații adevărați sunt *petri vii* cari să adună la mărețta Peatră a Planului Divin, care este Christos Isus, adecă de a fi zidiți ca un Templu a lui D-zeu prin unire cu El—fundamentul. De aceea Petru nu a pretint a fi El însuși Peatră fundamentală, (după cum unii pretind astăzi) ci s'a clarificat pe sine numai cu cei-l-alți ca și "petrii vii" (gr. este *lithos*.) a Bisericii, totuși *petros*, stâncă, semnifică o peatră mai mare decât *lithos*, și toți Apostolii ca un "fundament" petri în Planul Divin ar avea o semnificare mai importantă de cât cei-l-alți frați a lor.—Apocalips 21:14.

